

L'Olotí

(SEGONA ÈPOCA)

SURTIRÀ CADA DIJOUS.

PERA SUSCRIPCIONS Y ANUNCIS

dirigirse à la

Imp. de Narcís Planadevall, Sant Esteve, 29.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ.

Un any... .. 5'00 pessetas.
 Un trimestre 1'50 «
 Pago adelantat.

NOSTRE PROGRAMA.

May lo catalanisme ha treballat à l'ombra pera arribar a la realització dels seus ideals. Defensor dels principis honrats que sustenta, ben clar y à la llum del sol los va exposar a la Reyna Regent d'Espanya en sa vinguda à Barcelona y ben clar y concretament los va donar al país en la Assamblea de Manresa de 1892.

Com allavors diguerem, enteném avuy que han de quedar à càrrech del poder central del Estat Espanyol les relacions internacionals, l'exèrcit de mar y terra, las relacions econòmicas d'Espanya ab los demés països, la construcció d'obras publicas de càrrech general, la resolució de tolas las cuestiones y conflictes inter-regionals y la formació del presupost anual de gastos, al que deurán contribuir las regions à proporció de sa riquesa; tot ab la organització corresponent y adequada.

Peró enteném que correspón al Poder regional lo règimen intera de Catalunya, y que ha de constituirse aquesta mantenint lo temperament expansiu de sa legislació y segons sas necessitats y son modo d'esser.

En consecuençia, volém la llengua catalana ab caràcter oficial y que sian catalans tots los que à Catalunya desempenyin càrrechs públichs; volém Corts catalanas, no sols per establir nostre dret y lleys civils, sino per quant se refereixi à la organització interior de nostra terra; volém que catalans sian los jutges y magistrats y que dintre de Catalunya 's fallin en última instancia 'ls plets y causas; volém esser àrbitres de nostra administració, fessant ab enterà llibertat las contribucions è impostos, y volém, en fi, la facultat de poder contribuir à la formació del exèrcit Espanyol per medi de voluntaris y diners, suprimint en absolut quintas y llevas en massa y establint que la reserva regional forçosa presti servey tan sols dintre de Catalunya.

Aquest es nostre catalanisme dintre d'Espanya; aquest es lo nostre regionalisme dins de Catalunya. Aixó es lo que volém; per aixó aném; à n' aixó arribarém à no trigar gaire.

(Del Manifest de la «Unió Catalanista» del dia 16 de Mars de 1897.)

CARA Y CREU

¿Y qué t'creus tú, tanoca, que las noyas d'are son com las del nostre temps que'ns deixavam casar de rey al ordre de nostres pares, ab lo primer carregat de diners que 'ls venia acomodo? Avuy las mosas que valen y s'estiman, no es pas que no las hi agradin las unhas, pero també volen que 'ls casadors los hi entrin pels ulls. Desenganyat; la jove que tu buscas y desitjas, no la trovarás pas sino deixas que 'l teu fill se presenti com cal. Déixal que rumbegi y que lluheixi 'l

garbo que Deu li ha donat al minyó, ja que pot ferho, que de ganapias à casa ja 'n hi ha prou ab lo seu pare.

Obligat per aquestas indirectas, en Verneda girà 'l cap vers sa muller, retorsiuseli cap à la esquerra las líneas ondulans de sa molsuda gargamella, que avans penjavan tranquilas y simétricas sobre 'l llas desmayat de sa corbata. Un moment denotà serias intencions d'enfadarse, mes totseguit, trobant aixó sens dubte masa incómodo, preferi ferne cas omís y, prenent l'ayre d'estúpida beatitut que li era habitual, respongué:

— Sabs que potser tens rahó, Teta?

Berg Planadevall

—La rahó ray; fa temps que hi soch casada,—digué ella—sino—que sovint no 'm val.

—Y bé, donchs, qué hem de fer are? Tú mateixa.

—¿Qué hem fer? De moment déixal que compri l'euga normanda que li ha entrat per l'ull dret, que, ben mirat, la *Bartrona* ja no serveix sino pera traginar-te á tú y carretejar los fems al camp. ¿Qué 'n fas d'apilar unsas, ximplet? ¿que t'creus que te n'emportarás cap grapat al altra mon? Al cap y á la fi, si es ell qui las ha d'esmersar, deixa que comensi are que es jove y li poden lluhir, que prou li vagará més tart de pendre 'l sol al porxo y torrarse la panxa al escó.—

—¡Y fou euga! Rossa, fina, de pura rassa normanda, ben guarnida y ab una gallardia que semblava que 'l mon no li era prou ample. Com que costava catorze unsas!

**

L'hereu Verneda no cab en pell. Es un diumenje sol-cayent, que tria pera fer sa primera presentació al poble. Oberta la ample porta de la llissa, sortí boy montat. Caisas de punt, botas altas ab esperons lluhents com la plata, americana de vellut de color d'oli, gran petxera com un mirall, botons y tumbaga d'or, y barret de picador color de cendra.

Trap, trap, trap, fa la bestia, com penetrada del paper que representa. Cuatre cabriolas de fatxénda en honor y gloria dels progenitors que, embaladits, lo guaytan desde la porxada, y... trap, trap, trap, poble endins mentres que la mare diu al marit, á qui li cau la baba.

—Guaytan are quin bé de Deu de minyó! Si jo fos mossa ja 'n quedava ullpresa. May en ta vida feres tú aquest goig, papanats!

Veritat que 'n fa de goig—diu aquest

per tota resposta.—¡Deu vulga que no ho haguem d'amargar!—

Y en tant l'euga, trap, trap, trap, carrer major endins, sembla anar dihent: Aquí passa l'hereu Verneda! ¡Alerta!

—*Amigu!* Aixó si que es bó y no enganya—exclamà 'l ferrer que estava omplint la pipa á la porta de sa botiga.—Ja 't dich jo que no hi ha pas prou bons talons á casa pere semblant bestial! Sino 'ls hi fem de plata fina...—

L'apotecari, que seya á la acera, llevantse las antiparras:

—¡Alsa, Vadoret, que t'has ben firat! Semblas en Peroy!—

La apotecaria desde la reixa, deixant lo llibre que llegia y cridant á la seva filla:

—Corre Rosalia, vejas qui passa. ¡Jesús, com s'enfila aquest minyó! ¿Oy que fa goig?—

—Prou que ho reconeix la noya que fa goig, per més que no ho confessa. Igual que la Pepeta del adroguer y totas la vehinas que surten per las portes y finestras, en tant que ell, trap, trap, trap, cap á la plassa hont s'hi fan las ballas de tarda.

La tenora 's descuyda de bufar y 'ls balladors se quedan ab un peu enlayre al sentir trap, trap, trap y veure apareixer per la cantonada al lluhent cavaller.

--Guayta, guayta, tu Caterina, á n'en Vadoret! ¡Quin galan jovel! Eh, t'agradaria á tú? Oydá! avuy fos y demà festa. Mira la Sumpta com s'estufa perque l'ha saludada.—

La mosas afillantse y 'ls joves rabiánt d'enveja, contemplan la bona estampa del hereu Verneda, qui, després de quatra cabriolas ben picadas de la cavalcadura, 's treu lo barret, saludant *urbi et orbi*, y, embolcallantse ab lo fum de unas quantas pipadas del puro que mastega, sembla dirloshi:

—Patiu cors dolsos, y rabiéu vosal-tres, poca-robas, pobrets de Jesu-crist!...—

Y... trap, trap, trap, cap al carrer de Baix y cap al Cami de la Font, deixant sempre enderrera bocas badadas, ulls admirats y cors glatint d'enveja.

Lo caní está solitari, vejentse tant sols algunas personas que hi buscavan la quietut, fugint del bullici de la plassa. Lo senyor Rector, acompanyat del Vicari, per exemple, quins se giran al sentir lo trap, trap, trap, de l'euga, que 'ls ve á sobre:

—¡Caratsus, Vadoret! quin animal més fi y quina planta que m' hi fas. Semblas un tresrey del Orient! Vaja, vaja! Alerta á pendrer mal!—

Més enllà las senyoras *Hermanas* que treuhien á orejar lo pensionat, compost d' una dotzena de nenas algunas ja ben espigadetas. Totas s' arremolinan, xisclan las petitas, mentres que las més grans, que ja comensan á véureshi, tot tapantse mitja cara ab lo vano, llambregan uns ulls com de mustela.

—¡Ma-noya que es guapo! Quina *soguilla!* Veritat, tu Lola, que fa goig?

—¡Calla boja!, no 'm comprometis... ¡Quin rajol m' has fet pintar!...—

La cosa se mereix un repich de talons de la bestia, dissimuladament obligada pel caballer, barretada á las senyoras *Hermanas*, una mitja rialleta á las esporuguidas noyas y... trap, trap, trap, camí avall.

Fora ja de vehinat, los camps s' aixamplan, los prats sovintejan y tot convida á probar los reins de la bestia.

¡Alsa *Sultana!* á veure com t' escapas! y de la primera esperonada ja l'euga vola. ¡Apa! apa! que es gust de rompre 'l vent que xiula pelés polsos y veure passar per sota 'ls peus, rochs y matas que fereixen la vista,

formant ratllas paralelas com los solchs d' una immensa llaurada.

¡l'it Sultana! á veure com saltas aquesta mata... y aquesta altra! hip! bona!, y are aquest rech! ¡Aixó es una dayna viva Deu!

Y deixant enrera marges y regue-rols, arriban al riu dins quina mara se l lensà la Sultana, fent saltar xarbots de blanca escuma.

¡Quina idea! nadar á cavall per l' ample gorga que aqui mateix s' aplatja. Lo dia, l' hora, lo solitari y amagat del lloch... tot convida á donarse á tal esbarjo que al jove se li presenta com lo *summum* del plaher.

Vinga peu á tera y mentres l'euga va esbrotonant l' herba del prat, després d' haver ab un vigorós moviment de pell, irradiat l' aygua que li fa pessigollas, ja las botas li han saltat de las camas. Las calsas baixan, puja 'l gech y tot lo demás fins á quedar ab lo trajo del pare Adam. Al anar á saltar sobre la sella, veu que es llástima tirar-la á perdre ab la mullena. ¡Fora, donchs, la sella y també la brida. Quina necessitat hi ha de malmetre los guardiments que son nous de trinca, tractantse d' un animal que es com un anyell y 's deixa governar ab la sola pressió combinada de talons y genolls?

D' un brinco salta al lhom de la bestia en pel, y agarrat á la clina, entran abdos á la gorga, comensant á rabejarse y anguilejar á tot platxeri. Are l'euga troba fons y camina ab l'aygua á flor de las ancas, are no 's veuhien surar mes que 'ls dos caps, nadant de conserva ó fentse remolcar lo jove per la potentia bestia. Bona estona durá 'l joch, mes á la fi l' animal emprén la riba, potejant ab forsa entre xarbots d' aygua que brillan al sol ponent com esclats de pedreria.

¡Alto! ¡xooo! ¡Sultana aturat! ¡Ja n' hi ha prou! cridá 'l cavaller tractant

de amansir á la bestia amoixantla ab las mans: mes ella no s' hi vol entendre y... trap, trap, trap, comensa á trotar per la prada.

¡Sultana, xooo! ¡Alto mala bestial va cridant lo jove comensantse á apurar, ell vol y tem lleysarse á terra, tant per temor de trepitjar los arsos y espinachs de que està la terra sembrada, com de que un cop desmuntat, l' animal se li escapi. Emrabiad per no serne senyor á las bonas, comensa á pegarli al cap ab los punys closos: allavors, patatrap, patatrap, patatrap, surt escapada en direcció á dester lo camí de la vinguda. Fora ja del boscatje, los darrers raigs del sol fan brillar lo cos blanch y humit del esglayat jove, quinas formas escardalencas y secallonas, se destacan com las d' altra *Maseppa* sobre la nota fosca y llustrosa dels opulents y amarrats lloms de la *Sultana*.

¡Jesús, María, Josep! ¿qué es aixó? esclaman las senyoras *Hermanas*, al sentir aquell patatrap, patatrap, patatrap, y veure apareixer la diabòlica visió. Las nenas, cridant y xisclant, s' arremolinan de nou entorn de llurs directoras, quinas, com las bocas als pollets, procuravan ampararlas ab llurs mantos que no son prou grans pera tapar miradas indiscretas. Passá l' perill, sense que arribin á ferse ben be càrrech de lo que alló significa.

—¿Vols dir que alló es en Vadoret? diuhien algunas, ofegant riallas.—¡Si sembla un xay escorxat!

—¡Es perque va *cunill*! afegeix una altra qué sempre ne sap un punt més.

—*Silencio niñas y pensar en Dios!* ordenan las senyoras *Hermanas*, no ben revingudas del esglay, quan encare l' patatrap, patatrap, patatrap, se sent camí enllá.

—¡Sants del Cel, y are! ¿Qué es aixó? ¡Aquest minyó s' ha trastocat! ¡Vadoret, fill meu; vas per mal camí!

¡Definete que encara hi ets á temps!—

¡Prou que no veu lo desdítzat que va per mal camí, y prou que hi està de acort ab las exortacions del senyor Rector, heu! menos ab lo de ser á temps á deturarse, que be sab Deu que no es pas per falta de voluntat.

Ab los cabells enherissats y la pel de gallina, desitja deixarse caure al mitj del camí y ferse una coca, mes l' instin de conservació pot més y l' reté arrapt á la clin com una llagasta. Pernejantli las camias com unas batollas, patatrap, patatrap, patatrap enflà com un esperit lo carrer de Baix.

¿Qué es aixó, Deu? ¿Qué passa? ¡Reyna Santissima! ¡Algú pendrà mal! ¡Jesús, aixó no s' havia vist may! ¿Qu es aquest poca vergonya? ¡Mössas! ¡diutre. ¡Un home á cavall ben cunill! ¡Deu estar borratxo! ¡Encalseulo á n aquest porch!

Y entre crits, riallas, xistes, renechis imprecacions y bataments de portas acabau d' esperverar á la bestia quina... patatrap, patatrap, patatrap ab carrera redoblada, tira dret á l' plassa.

Las beatas que á la porta de l' iglesia esperan, xerrant ó fent la bayna la hora del Trissagi, esborronadas al sentir lo terrebastall y veure venir aquell dimoni desencadenat comensan á clamar:

—¡Jesús, María Josep! ¿Qui es aquest impió! ¿Es un *flachmasó*? ¡Es l' Anti-crist! ¡Vada'rre tu Satanàs...! Y fent lo senyal de la Creu, alsan las mans y l's rosaris al cel. Y com si realment fos l' esperit maligne, l' animal, patatrap, patatrap, patatrap, á quatre peus junts s' endinsa en la plassa treient espurnas de foch dels rierenchs de terra.

Para la música, se desfán las rodas y la gent, á revoladas, corre á ampararse á las aceras. La mateixa bestia

aturdida, se planta un moment casi en sech, fent botar com una garnota al cavaller que si no surt per las orellas, vâlganli las mans ab que s' arrappa.

Una xiulada immensa atrona l' espay; las donas se desesperan cridant à las fillas. Los fadrins, com més envejosos avans, més se cargolan de riure.

—¡Eh! ¿Vadoret, que surts del ou? ¿Ahont vas sense butxacas?

—¡Es que 'ls lladres l' han robat! Es que s' ha tornat boig!...—diuhen algunas veus més piadosas.—

Aclaparat de vergonya y rabia, abrassat al colli de l' euga, amaga 'l pobre jove la cara entre la clina, en tant que la bestia reprén de nou la carrera... patatrap, patatrap, patatrap carrer Major enllà.

Xiulat, apedregat, escridassat de juheu y poca-vergonya, befat de tot-hom y fins lladrat pels gossos, arriba à la casa payral, no parant de corre la *Sultana* fins à la propia establia, ab perill de deixar-lo estampat à las duellas de las portas,

Quan los pares, espantats y no sabent lo que allò significa, hi acudeixen, lo trobau revolcantse pels fems, plorant llàgrimas de vergonya y desesperació.

M. VAYREDA.

(De *La Renaixensa*.)

NUVIAL

A mos bevolguts amichs
Joseph M.ª Pascual y Ramona Pujol,
ab motiu de son pròxim enllàs.

Del Temple d' Himeneu, cruixint feixugas,
sas portas ab greu pena 's van obrint,
y allà en lo fons sentat en lo seu Trono,
lo Deu d' amor s' ovir'.

¡Qu' hermós en mitx d' aquell estol d' estrelles,

brillantas com lo mes pulit rubí!
¡Qu' hermós baix lo doser hont l' incéns puja,
cobert de serafins!

Y es Deu, que oberts sos brassos vos espera
per estrenyeus' fortament y ab viu dalit...
per enllassar per sempre los cors vostres,
nobles y amorosits...

Aneubi sens tardar, que ja pels ayres
l' himne nupcial s' hou entoná ab delir...
ja 'l cel, dels vostres cors, ab goig celebra,
son benhaurat destí.

¡Aneuh! que ja l' hora es arribada
de que á Himeneu vos hi mostreu rendits,
¡aneuh! y ab fe, mostreuse al peu del Temple,
encoratjat l' esprit.

Herimosas ilusions, hermosos somnis
qu' en realitat se van á convertir,
¡qué bell es per dos ánimas que s' ayman,
lo desposarse al fit!

Qu' hermós, del ser volgut, estar prop sempre,
per qui la flama d' un amor felis,
al sol contacte de dos cors que 's volen,
s' ayman ab frenesi.

Y quant la dolça pau en la llar regna,
y 'l cel tan bella unió ve á benehir,
y estrenye lo llas d' amor, enviant un àngel,
¡quin goig mes infinit!

Manel Benet.

Barcelona, Novembre de 1899.

SECCIÓ DE NOTICIAS

Baix la presidencia del Sr. alcalde y ab majoria de concejals se celebra lo dimars passat sessió de primera convocatoria, aprobantse per unanimitat l' acta de l' anterior.

Lo Sr. alcalde feu llegir la comunicació rebuda de la Diputació Provincial demanant lo concert económic per Catalunya, lo Sr. Saderra explica à los concejals que últimament han entrat, donchs aqueixos no estaban enterats, de las gestions portadas á cap per l' Ajuntament, ja que aquesta corporació fa poch més d' un any tingué de respondrer un informe demanat per la Diputació, en el qual

va significar que consideraba de verdadera necessitat lo concert econòmic, buscant aqueix Ajuntament la adhesió de los pobles vehins, -siguent aqueixos en número de vint.

En vista dels anteriors antecedents s'acorda adherirse á los treballs portats á cap per lo Foment del treball Nacional, y participarli que quant celebri lo meetinch projectat, aquesta Corporació hi enviará un representant.

S'aprobaren los planos de dos cases, una situada en lo carrer de Fontanella y l'altre en la plassa del Palau.

Lo Sr. alcalde diu que després de haber estudiat los datos presentats per los comerciants de pesca salada, es de sa opinió suspendrer l'impost que s'imposá á la mateixa, fins á quedar aprobats los presupostos que actualment s'estàn discutint.

Lo Sr. Daudí demaná una explicació al Sr. alcalde, per haber deixat retirar del matadero dos tocions y una badella que l' menescal considerará com averiats. Contestant, que no sapiguent lo que feyan en tals cassos, permeté que se retirés lo dit bestia, pero que d'aquí endevant com que ja estava enterat, ordenará que se salin y quedin vuyt dias en l'escorxador com ho feyan los alcaldes anteriors.

Lo Sr. Llosas demaná que á igual que altres anys se trasladés l'hora de la sessió á las sis de la tarde.

La Junta de defensa industrial y comercial s'ha servit pasarnos nota dels senyors que á proposta dels Gremis y Comissió han quedat encarregats de l'organissació de la mateixa, y en eixa forma: President, D. Joan Danés; Vice-President, Sr. Marqués de Vallgornera; Tresorer, D. Estebe Coma y Coma; Secretari, D. Elias Vidal; Vice-Secretari, D. Joan Fajula;

Vocals: D. Marián Vayreda, D. Ramon Bolós, D. Miquel Pascual, D. Lluís Mir, D. Tomás Puig, D. Perè Vila, D. Albert Gratacós, D. Ramon Feixas, y D. Magi Domenge.

Se 'ns demana fem publich que la comissió ha rebut una afectuosa contestació suscrita pel Sr. Russinyol, al telegrama que se expedí al Foment del Treball Nacional de Barcelona, y per últim que 's continúa rebent firmas de adhesió al Mensatge, suscrit al Foment, estant las llistas disponibles en el local de la Societat *Industria y Comercio* y á carrech del cafeter.

Lo passat diumenge tingué lloch la quinta de las funcions anunciadas en lo *Centro de Católicos*, comensant per la representació del saynete cómich en un acte titulat; *Chifladuras*, molt ben representat pels aficionats senyors Illa, Casas, Sala, Darnaculleta, Bonet, Masó, Guardiola y Subirana.

A continuació D. Lluís Ridaura posá en escena lo preciós monolech titulat, *Rayo de luz*, desempenyantlo magistralment.

Per últim se posá de nou en escena *Lo Promés de la Sila*, desempenyada per los aficionats Roca, Casas, Darnaculleta, Illa, Masó y Arqués, junt ab un nutrit chor de noys. Se distingiren d'un modo particular en los papers de *Curro* y D. Baldiri los senyors Darnaculleta é Illa.

Vejerem á diferencia d'altras vegadas accentuada en aquesta pessa la nota patriótica, gracias al talent del Sr. Casas, jove de grans qualitats pera lo teatre.

El fret ha aumentat tant, que 'ns trovém en ple hivern. No obstant fan uns dias esplendits en que 's pot ben pendre el sol forsas horas del dia.

Com veurant nostres llegidors per un anunci que insertem en la última plana d' aquest número, ha sigut nomenat representant en aquesta plassa del centre d' informes comercials *La Mutua Informació Comercial*, nostre bon amic D. Salvi Fàbrega, persona de Reputació y generals simpatias, á qui 's poden confiar tots los assumptos relatius á la bona informació Comercial.

Per no tenirhi cabuda hem hagut de retirar unas quantas gacetillas que teniam compostas ja.

A última hora 'ns ha sigut entregada la memoria llegida per la Comissió organitzadora de la Junta de resisten-

cia, la que no podem insertar avuy per falta de temps.

SECCIÓ RELIGIOSA.

- Avuy 23.—S. Climent papa y Sta. Felicitas mrs.
- Div. 24.—S. Joan de la Creu fr. y Sta. Flora vg. y mr.
- Dis. 25.—Sta. Catarina vg. y mr. y S. Garcia abat.—*Absol. gen. en la Mercé y Trinitat.*
- Dium. 26.—Los Desposoris de Nostra Senyora y S. Conrat b.
- Dill. 27.—Sts. Facundo y Primitiu mrs.
- Dim. 28. S. Gregori III papa y cf.
- Dimec. 29. S. Sadurni b. y mr.

QUARANTA HORAS.—Continúan en la iglesia de Ntra. Sra. del Carme.—L' exposició de S. D. M. comensa á las cinch.

Olot.—Imp. de N. Planadevall.—1899.

Junta Organizadora del Desé Certamen Literari d' Olot.

INGRESOS

Per venda de palcos localitats y entradas. ptas. 510'50

PAGOS

Per pago dels gastos del Secretari, viatges y demás, segons rebut n.º 1.	66'70	
Per pago de la Flor Natural segons factura n.º 2 de Ramon Alibés.	15'00	
« « « « « « « 3 de H. de C. Monsalvatje.	12'50	
« « del Teatre segons factura n.º 4 de J. Ros.	27'50	
« « « « « « « 5 de Pau Ramisa.	31'00	
« « « « « « « 6 de guardiá de Bombers.	5'00	
« « « « « « « 7 del conserge y acomodador.	7'50	
« « « « « « « 8 per transport del piano.	15'00	
« « de impresos « « « 9 de N. Planadevall.	17'50	
« « « correpondencia « « 10.	8'40	
« « de obsequis als autors premiats y Jurat, segons factura n.º 11 de Ramon Deu.	79'60	
Per pago al Conserge de la Junta Organizadora.	22'00	
Existencia en caixa.	202'80	« 510'50

Olot 31 Octubre de 1899.

Lo TRESORER.
M. Vayreda.

GRAN REGALO EXTRAORDINARI DE „L' OLOTI,”

LA PANTALLA ROJA, del notable pintor en Lluís Graner.

Los suscriptores de L' Oloti, desde avuy fins al 8 de Desembre podrán adquirir eixa producció que mideix 0.60 m. d' alt per 0.90 m. d' ample, tan sols presentant lo cupó á l' imprenta d' aquest setmanari.

Val desde'l dia 8 de Novembre al 8 de Desembre.

L' OLOTI.	REGALO ALS SUSCRIPTORS DE L' OLOTI	L' OLOTI.
	Presentant aquesta contrasenya's poden demanar á la Administració de L' Oloti els exemplars que's desitgin de la magnífica reproducció del célebre quadro <i>La Pantalla Roja</i> , del eminent pintor al preu de 5 pessetas cada un.	

[Passat aquest plasso pert son valor aquesta contrasenya]

CASA BALETA

REGALO VERITAT

5 canas franela llana 3'70 Ptas.

ELASSADAS LLANA

Grans existencias á preus de fábrica

Panyets, llanas, gergas, velluts y altres articles
de novetat á

PREUS REDUITS

Regalo Veritat

Cinch canas llana 3'70 Pts.

Regalo Veritat

Cinch canas llana 3'70 Pts.

REGALO VERITAT.—5 canas llana 3'70 ptas.

LA MUTUA INFORMACIÓN COMERCIAL.

Centro de Informes Comerciales y gestión de toda clase de créditos

DIRECTOR.—José Domenech Bertrán, Procurador de los tribunales.

ABOGADO-ASESOR.—D. Agustín Irilla Alcover.

Informes veredictos de todas las casas de comercio de España y extranjero.

OFICINAS.—Doctor Dou, 5,-1.º, Barcelona.

Representante en esta plaza.—**D. Salvio Fábrega.**

Corresponsales en todas las poblaciones importantes de España y extranjero.

LO POSITIU

S' avisa al públich en general y en particular á la nombrosa clientela del acreditat establiment-sastreria de **JOAN BELLAPART**, situat en los carrers de Sant Esteve, núm. 9, y Sant Tomás, 5, de aquesta vila, que en lo mateix establiment s' ha rebut un complet variat assortit de géneros última novetat pera la estació d'hivern, y que's confeccionan trajos á mida desde 'l módich preu de 20 pesetas en avant, competint, d'aquesta manera, en baratura, gust y elegancia, ab las sastrerias y basars de robas fetas més econòmichs de Barcelona y otras capitals.

LA GRESHAM

COMPANÍA INGLESA DE

Seguros sobre la vida y de Rentas Vitalicias

Fundada en el año 1848

Pólizas indisputables.—Beneficios capitalizados.—Primas muy moderadas.
LA GRESHAM tiene constituido el depósito exigido por las Leyes fiscales vigentes como garantía para sus asegurados en España.

Oficina para Cataluña, Rambla del Centro, 6.—BARCELONA.

LA PALATINE

COMPANÍA INGLESA DE

seguros contra incendios, explosiones y accidentes

Capital **34.000.000** de pesetas.

Oficina para Cataluña: Rambla Centro, 6.—BARCELONA.